Skripta za učenje: Kružna ekonomija, održivi razvoj i ESG

Ova skripta pruža pregled ključnih koncepata, mjera, zakonodavstva, poslovnih modela i inicijativa vezanih uz kružnu ekonomiju i održivi razvoj.

1. Uvod u Kružnu Ekonomiju

Kružna ekonomija je koncept koji je inspiraciju pronašao u ekosustavima, gdje je otpad iz jednog dijela sustava ulaz za drugi dio sustava. Njen cilj je smanjiti pritisak na prirodne resurse i doprinijeti klimatskoj neutralnosti te zaustaviti gubitak bioraznolikosti.

. Kontrast s Linearnom Ekonomijom:

- **Linearna ekonomija** je poslovni model orijentiran na prodaju, gdje se prihod ostvaruje što većom prodajom proizvoda. Proizvodi su dizajnirani za kratki životni vijek, popravak je često financijski neisplativ, a mali postotak se može razdvojiti za ponovnu upotrebu ili recikliranje. Većina završava odlaganjem ili termičkom obradom, što je financijski isplativije za proizvođače.
- o Kružna ekonomija, za razliku od linearne, teži stalnom ponovnom korištenju resursa i materijala.
- Ključni principi (R-koncepti): Kružna ekonomija obuhvaća principe poput smanjenja (reduce), ponovne upotrebe (reuse), recikliranja (recycle) i oporabe (recover). Također, naglašava se i preispitivanje (rethink) procesa.

2. Dobrovoljna provedba mjera za uvođenje kružne ekonomije

Kod provedbe strateških planova i javnih politika uvijek je poželjno imati dobro uravnotežen omjer dobrovoljnih mjera i obvezujućeg zakonodavstva. Dobrovoljne mjere potiču naprednije gospodarske subjekte i prethode zakonskim obvezama, ali ostaju dostupne i nakon usvajanja zakona kako bi pružile podršku i alate za bolju primjenu. Ispunjenjem dobrovoljnih mjera, gospodarski subjekti često dobivaju pravo prikazivanja oznake koju mogu koristiti u svrhu marketinga i poslovnog predstavljanja.

U Europskoj uniji najviše se koriste tri vrste dobrovoljnih mjera:

· Zelena javna nabava (ZJN)

- Definicija: Javno nabava je termin koji označava nabavu roba i usluga od strane državnih tijela, jedinica lokalne uprave i javnih ustanova. Procjenjuje se da narudžbe iz zone javne nabave predstavljaju 10 do 20 posto bruto domaćeg proizvoda (BDP) nacionalnih gospodarstava.
- Zelena javna nabava je dobrovoljni instrument zaštite okoliša kojim se potiče zaštita okoliša te održiva potrošnja i proizvodnja. Definirana je kao
 postupak nabave roba, radova i usluga s mjerilima koja sadrže ključne pritiske na okoliš, poput potrošnje resursa i energije, utjecaja na bioraznolikost,
 toksičnost, emisije onečišćujućih tvari, stakleničkih plinova i CO2 te nastajanje otpada.
- Mjerila ZJN-a: Temelje se na onima razvijenim od strane Europske komisije i ažuriraju se sukladno promjenama na tržištu i europskom zakonodavstvu. Mjerila su osmišljena tako da ih se može unijeti izravno u natječajnu dokumentaciju i sadrže informacije o metodama provjere.
 - Osnovna mjerila obuhvaćaju osnovne okolišne faktore, primjenjiva su za sve naručitelje u državama članicama EU i ne uzrokuju povećanje troškova nabave.
 - Sveobuhvatna mjerila namijenjena su naručiteljima koji nastoje nabaviti ekološki najbolje i najnaprednije proizvode, no zahtijevaju nešto veće troškove i širi opseg administracije.
- ZJN također uključuje mjerljivi doprinos ciljevima održivog razvoja (SDG) prema Eurostat metodologiji. Postoji pokret da se Zelena javna nabava nadogradi na Kružnu (cirkularnu) javnu nabavu.

• EMAS (Eco-Management and Audit Scheme)

- **Definicija**: EMAS je sustav ekološkog upravljanja i neovisnog ocjenjivanja namijenjen svim javnim i privatnim organizacijama (hoteli, tvornice, vrtići, tijela javne vlasti) koje žele **smanjiti svoj okolišni otisak**. Uvođenjem EMAS-a organizacije ocjenjuju, prate i unapređuju utjecaj svoje djelatnosti na okoliš, pristaju primijeniti više standarde zaštite okoliša, potiču kružno gospodarstvo i doprinose klimatskim ciljevima, te pokazuju svoje društveno odgovorno poslovanie (DOP).
- Tehnička osnova: Međunarodna norma za sustave upravljanja okolišem ISO 14001, ali EMAS ide dalje uključujući stalno djelovanje za postizanje
 ciljeva zaštite okoliša, neovisnu verifikaciju sustava i validaciju Izjave o okolišu, transparentnost (izjave dostupne javnosti) i angažman zaposlenika.
- Provedba: Kroz EMAS organizacija prati potrošnju energije i vode, nastanak otpada, emisije stakleničkih plinova i utjecaj na bioraznolikost. Doprinosi smanjenju rizika, boljem odnosu sa zaposlenicima i vanjskim suradnicima, trajnom praćenju usklađenosti s propisima te smanjenju troškova poslovanja. Kroz EMAS organizacija može imati bolji pristup tržištu (npr. javna nabava priznaje EMAS).

EU Ecolabel

- Definicija: Službena dobrovoljna eko-oznaka Europske unije namijenjena označavanju proizvoda i usluga s manje nepovoljnim utjecajem na okoliš
 tijekom životnog ciklusa u odnosu na slične proizvode iz iste skupine.
- Karakteristike: Spada u Tip I eko-oznaka i deklaracija prema međunarodnoj normi EN ISO 14024:2000, što podrazumijeva neovisni sustav verifikacije od treće strane. Razvijena su mjerila za 26 grupa proizvoda i usluga (npr. sredstva za čišćenje, odjeća, namještaj, turistički smještaj).
- **U Hrvatskoj**: Sektor za energetiku i zaštitu okoliša HGK potiče gospodarske subjekte na pokretanje postupka dodjele znaka EU Ecolabel. Kontaktna točka je Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije, koje upravlja nacionalnim registrom.

3. EU Strategije i Zakonodavstvo za Kružnu Ekonomiju

Zakonodavstvo EU za gospodarenje otpadom kontinuirano se nadograđuje i razvija, uvodeći obvezujuće ciljeve.

- Početak zakonodavstva o otpadu: Europska ekonomska zajednica (EEZ) donijela je prvi zakonodavni akt o otpadu 1975. godine (Direktiva Vijeća 75/442/EEZ).
 Već u članku 3. te direktive mogu se prepoznati temeljne vrijednosti kružne ekonomije: poticanje sprječavanja nastanka otpada, recikliranja, obrade, vađenja sirovina i energije te ponovne uporabe otpada.
- Prvi akcijski plan EU za kružnu ekonomiju (2015.-2019.)
 - Predstavljen u prosincu 2015. godine, paralelno s prijedlogom zakonodavnih promjena. Po prvi put su teme učinkovitog gospodarenja resursima, gospodarenja otpadom, održiva proizvodnja i održiva potrošnja povezane strateškim dokumentom i pratećim zakonodavstvom.
 - o Definirano je sedam prioritetnih područja:
 - 1. Plastika (recikliranje, biorazgradivost, opasne tvari, morski otpad)
 - 2. Rasipanje (otpad) hrane
 - 3. Ključne sirovine
 - 4. Građevinski otpad i otpad od rušenja
 - 5. Biomasa i proizvodi na bio osnovi
 - 6. Inovacije, ulaganja i horizontalne mjere
 - 7. Praćenje napretka prema kružnoj ekonomiji
 - Rezultati provedbe: Akcijski plan sadržavao je 54 mjere. Istaknuti rezultati su usvajanje zakonodavnog paketa kružne ekonomije (2018.), Europska strategija za plastiku (2018.), Direktiva (EU) 2019/904 o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (Direktiva za smanjenje upotrebe plastike za jednokratnu uporabu), razvoj metodologije za rasipanje hrane, uspostavljanje okvira za praćenje i platforme dionika, te Uredba (EU)

2020/741 o minimalnim zahtjevima za ponovnu upotrebu vode.

Zakonodavni paket kružne ekonomije (2018.)

- Obuhvaća ključne direktive iz područja gospodarenja otpadom:
 - Direktiva (EU) 2018/849 o izmjeni direktiva o otpadnim vozilima, baterijama i otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi.
 - Direktiva (EU) 2018/850 o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada.
 - Direktiva (EU) 2018/851 o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu (Okvirna direktiva o otpadu).
 - Direktiva (EU) 2018/852 o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu.
- Specifični ciljevi iz Zakonodavnog paketa:
 - Revizija Okvirne direktive o otpadu (Direktiva 2018/851):
 - Ciljevi recikliranja komunalnog otpada: 55% do 2025., 60% do 2030., 65% do 2035..
 - Za građevinski otpad: 70% recikliranja ili pripreme za ponovnu upotrebu do 2020.
 - Proširena odgovornost proizvođača (EPR): Proizvođači snose troškove prikupljanja, sortiranja i recikliranja otpada, uz uvođenje ekomodulacije naknada (niže naknade za proizvode s boljom reciklabilnošću).
 - Prevencija otpada: Obvezno odvajanje biološkog otpada i tekstila od 2023...
 - Direktiva o ambalaži i ambalažnom otpadu (Direktiva 2018/852):
 - Ciljevi recikliranja ambalaže: 65% svih ambalažnih materijala do 2025., 70% do 2030...
 - Materijalno specifični ciljevi za plastiku, drvo i staklo.
 - Zabrana korištenja oksorazgradivih plastika od 2030...
 - Direktiva o odlagalištima otpada (Direktiva 2018/850):
 - Smanjenje odlaganja komunalnog otpada: maksimalno 10% do 2035...
 - Zabrana odlaganja reciklabilnog otpada (npr. plastike, metala) od 2030...
 - Direktiva o specifičnim tokovima otpada (Direktiva 2018/849):
 - Ciljevi za električni i elektronički otpad (WEEE) te baterije i akumulatore (npr. 65% prikupljanja WEEE do 2019., 45% prikupljanja baterija do 2023)
- o Izvješće o napretku implementacije (2023.): Komisija je objavila izvješće koje utvrđuje države članice koje su u riziku da neće ispuniti ciljeve recikliranja komunalnog i ambalažnog otpada do 2025., te cilj odlaganja otpada na odlagališta do 2035. godine. Hrvatska je među osamnaest država članica koje su bile izložene riziku.
- Drugi akcijski plan EU za kružnu ekonomiju (CEAP 2020)
 - Usvojen u ožujku 2020. godine, jedan od najvažnijih dijelova Europskog zelenog plana.
 - o Cilj je prijelaz EU-a na kružnu ekonomiju radi smanjenja pritiska na prirodne resurse i kao preduvjet za postizanje cilja klimatske neutralnosti EU-a do 2050. i zaustavljanje gubitka bioraznolikosti.
 - o Obvezuje se na provedbu ukupno 35 aktivnosti usmjerenih na zakonodavne i nezakonodavne mjere.
 - · Ciljevi i strateški okvir:
 - Održivi dizajn proizvoda: Proizvodi moraju biti trajni, popravljivi i reciklabilni, sa smanjenim utjecajem na okoliš tijekom cijelog životnog ciklusa.
 - Osnaživanje potrošača i javne nabave: Povećanje transparentnosti informacija o održivosti proizvoda, zaštita od manipulativnog zelenog marketinga, pravo na popravak, te poticanje zelene javne nabave.
 - Fokus na ključne sektore: Elektronika, tekstil, građevinarstvo, plastika i ambalaža identificirani su kao prioritetni sektori s visokim potencijalom za kružnost.
 - Smanjenje otpada: Postizanje ciljeva recikliranja od 65% za komunalni otpad do 2035. godine i eliminacija odlaganja.
- Nova Uredba o ekološkom dizajnu održivih proizvoda (Uredba (EU) 2024/1781)
 - Stupa na snagu 18. srpnja 2024. i stavlja izvan snage Direktivu 2009/125/EZ.
 - Ključne novosti:
 - Siri opseg: Primjenjuje se na gotovo sve proizvode, ne samo one povezane s energijom (uključujući tekstil, namještaj, kemikalije, ICT proizvode).
 - Stroži zahtjevi: Fokus na trajnost, mogućnost popravka, reciklabilnost, smanjenje potrošnje resursa i energije, te smanjenje štetnih tvari. Znatno širi zahtjevi uključuju i digitalnu putovnicu proizvoda, obveze izvještavanja i upravljanja otpadom.
 - Obvezujuća priroda: Uredba je izravno primjenjiva u svim državama članicama EU bez potrebe za prenošenjem u nacionalno zakonodavstvo.
 - Digitalna putovnica proizvoda (DPP): Uvodi se obvezna digitalna putovnica za proizvode koja sadrži informacije o sastavu, održivosti, mogućnostima popravka i recikliranja.
 - Proširene obveze proizvođača: Odgovornost za cijeli životni ciklus proizvoda, uključujući upravljanje otpadom, izvještavanje o količinama i recikliranju, dizajn za rastavljanje i popravak.
 - Javna nabava: Uvodi mogućnost postavljanja minimalnih ekoloških zahtjeva za zelenu javnu nabavu proizvoda.
- Utjecaj: Proizvođači moraju prilagoditi dizajn, a potrošači dobivaju dugotrajnije i energetski učinkovitije proizvode.
- Direktiva o zajedničkim pravilima za promicanje popravka robe ("Direktiva o pravu na popravak") (Direktiva (EU) 2024/1799)
 - Predstavlja ključni korak u ostvarivanju kružne ekonomije, s ciljem da popravak proizvoda bude lakši, jeftiniji i dostupniji od kupnje novih.
 - o Područje primjene: Primjenjuje se na proizvode za koje EU zakonodavstvo propisuje zahtjeve za popravljivost, uključujući perilice rublja, hladnjake, usisavače, pametne telefone, tablete, elektroničke zaslone i baterije za laka prijevozna sredstva.
 - Obveze proizvođača:
 - Obveza popravka izvan jamstva: Proizvođači moraju popraviti tehnički popravljive proizvode i nakon isteka zakonskog jamstva.
 - Dostupnost rezervnih dijelova: Osiguravanje rezervnih dijelova i alata po razumnoj cijeni koja ne odvraća potrošače od popravka.
 - Informiranje potrošača: Pružanje jasnih informacija o pravima na popravak.
 - Zabrane diskriminirajućih praksi: Proizvođačima je zabranjeno korištenje ugovornih klauzula, hardverskih ili softverskih tehnika koje ometaju popravke, uključujući sprečavanje korištenja rabljenih ili 3D ispisanih rezervnih dijelova od strane neovisnih servisa.
 - - Produljenje jamstva: Proizvodi popravljeni unutar jamstvenog roka dobivaju dodatno produljenje jamstva od 12 mjeseci.
 - Pravo izbora: Potrošači zadržavaju pravo izbora između popravka i zamjene za neispravne proizvode unutar jamstvenog roka.
 - Zamjenski uređaji: Mogućnost posudbe uređaja dok je njihov na popravku.
 - o Novi instrumenti:
 - Europski obrazac za informacije o popravku: Standardizirani obrazac koji serviseri mogu besplatno ponuditi potrošačima, sadrži ključne podatke o popravku (kvar, cijena, rok, dostupnost zamjenskih proizvoda).
 - Europska internetska platforma za popravke: Olakšat će pronalaženje lokalnih servisnih radionica, prodavača obnovljene robe, kupaca neispravnih predmeta i inicijativa za popravke koje vodi zajednica.
- Ostali novi zakonodavni akti:
 - o Uredba (EU) 2023/1542 o baterijama i otpadnim baterijama: Uspostavlja cjelovit okvir za upravljanje životnim ciklusom baterija, uključujući ciljeve recikliranja prijenosnih baterija (npr. 63% do 2027.) i obnove litija (npr. 50% do 2027.), te zahtjeve za minimalni udio recikliranih materijala u baterijama za električna vozila
 - Uredba (EU) 2025/40 o ambalaži i ambalažnom otpadu (PPWR): Uvodi kriterije dizajna za recikliranje (sva ambalaža mora biti reciklabilna ili ponovno upotrebljiva do 2030.), obvezni udio recikliranog materijala (npr. minimalno 25% recikliranog plastičnog sadržaja u ambalaži do 2025.), i ograničenje
 - Direktiva EU 2024/825 o izmjeni direktiva u pogledu jačanja položaja potrošača u zelenoj tranziciji.
 - Uredba (EU) 2024/3110 o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda.
- Zakonodavni akti u naiavi:
 - Direktiva o tvrdnjama o prihvatljivosti za okoliš (tzv. Green Claims Directive): Cilj joj je stati na kraj manipulativnom zelenom marketingu (greenwashing) i omogućiti potrošačima informirane odluke (očekuje se sredinom 2025.).
 - o Zakon o kružnoj ekonomiji (očekuje se 2026.): Trebao bi uvesti obvezujuće ciljeve smanjenja potrošnje resursa, jedinstveno tržište za otpad te poticaje za inovacije
- Zakonodavni okvir Republike Hrvatske:

- o Nadležno tijelo je Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije, Sektor za održivo gospodarenje otpadom.
- Ne postoji strateški dokument prelaska na kružnu ekonomiju.
- Relevantni dokumenti uključuju Strategiju gospodarenja otpadom Republike Hrvatske (NN 130/2005) i Plan gospodarenja otpadom Republike Hrvatske za razdoblje 2023.-2028. godine (NN 84/23), te Zakon o gospodarenju otpadom (NN 84/21 i 142/23).

4. Poslovni modeli u kružnoj ekonomiji

Ideja kružne ekonomije pronašla je inspiraciju u ekosustavima, gdje je otpad iz jednog dijela sustava input za drugi dio sustava. Identificirane su četiri kategorije kružnih poslovnih aktivnosti:

• 1. Kružni dizajn (Circular Design)

- Fokus: Faza razvoja proizvoda. Proizvodi su dizajnirani da traju dulje i da ih je lakše održavati, popravljati, nadograditi, obnavljati, prerađivati ili reciklirati.
- o Primjeri:
 - Dizajn proizvoda: Razvoj proizvoda dizajniranih za jednostavno održavanje, popravak i obnavljanje (npr. modularni proizvodi).
 - Dugi vijek trajanja: Razvoj proizvoda koji imaju dugi vijek trajanja korištenjem kvalitetnijih i trajnijih materijala i komponenti.
 - Kružni materijali: Opskrba ulaznim materijalima na biološkoj sirovini ili materijalima koji se mogu u potpunosti reciklirati, uz korištenje obnovljivih izvora energije.
- Primjer: Fairphone je primjer modularnog dizajna koji omogućuje korisnicima da sami zamjenjuju komponente, čime se produljuje vijek trajanja proizvoda i smanjuje elektronički otpad.

• 2. Optimalna upotreba

- Fokus: Optimiziranje korištenja proizvoda pružanjem usluga ili dodataka kako bi se produžio vijek trajanja proizvoda ili poboljšala njegova
 produktivnost
- o Primjer: Bundles (poslovni model koji pruža usluge umjesto prodaje proizvoda, npr. iznajmljivanje perilice rublja s održavanjem).

• 3. Oporavak vrijednosti

- Fokus: Učinak i dodana vrijednost proizvoda nakon faze korištenja. Stvara prihod pretvaranjem rabljenih proizvoda u nove ili u upotrebljive komponente ili sirovine. Ključan je razvoj povratne logistike.
- Primjeri:
 - Prodavači rabljenih proizvoda (second hand seller): Prodaja rabljenih proizvoda.
 - Inovatori: Obnova i prerada rabljenih proizvoda u svrhu njihove prodaje.
 - Dobavljači regeneriranih materijala: Prodaja obnovljenih materijala i komponenti umjesto neobrađenih ili recikliranih materijala.
 - Postrojenja za reciklažu: Pretvorba otpada u sirovine uz inovacije u tehnologiji recikliranja.
- o Primjeri: Recover-E (rabljena računala i laptopi visoke kvalitete s jamstvom), obnova IT opreme i obnova medicinske opreme.

4. Mrežna organizacija

- Fokus: Suradnja i koordinacija kružnih vrijednosnih mreža, jer aktivnosti iz ostalih kategorija ne mogu samostalno postići kružnu ekonomiju.
- o Primjeri:
 - Pružatelji oporabe: Prodaja sustava povrata i usluga prikupljanja korisnih materijala iz odbačenih proizvoda.
 - Praćenje i monitoring imovine: Usluge praćenja i trgovanja proizvodima, komponentama i materijalima.
 - Upravljanje ugovorima: Olakšavanje izrade i provedbe ugovora.
 - Financijske usluge: Usluge koje upravljaju novčanim tokovima.
 - Podatkovne usluge: Usluge koje upravljaju i koordiniraju protok informacija.

• Produžena odgovornost proizvođača – EPR (Extended Producer Responsibility)

- **Definicija**: Pristup politike zaštite okoliša u kojem se odgovornost proizvođača za proizvod proširuje na fazu životnog ciklusa proizvoda nakon potrošača.
- Karakteristike: Prebacivanje odgovornosti (fizički i/ili ekonomski) prema proizvođaču i dalje od lokalne samouprave, te pružanje poticaja
 proizvođačima da pri osmišljavanju proizvoda uzmu u obzir utjecaj na okoliš. EPR nastoji integrirati signale povezane s ekološkim značajkama
 proizvoda kroz cijeli životni ciklus.
- Provedba EPR sustava:
 - PRO (Producer Responsibility Organizations): Mogu biti financijski (npr. FZOEU u Hrvatskoj) ili operativni (više proizvođača osniva neprofitnu organizaciju).
 - EPR sheme: Uključuju depozitne sustave (npr. staklena ambalaža), sustave otkupa (povratna naknada) i troškove zbrinjavanja (npr. posebne kategorije otpada poput baterija, elektroničkog otpada, guma, ambalaže, automobila), a prošireno je i na tekstil i obuću (Okvirna direktiva za otpad EU. 2024.).
 - Postoje i dobrovoljne EPR sheme, inicijative upravljanja proizvodima (npr. drvene euro-palete) i društveno odgovorno poslovanje (DOP; eng. Corporate Social Responsibility - CSR). EPR potiče eko-inovacije i eko-dizajn te obnavljanje proizvoda uz garanciju.

Održivi razvoj i Korporativna održivost (ESG)

Održivi razvoj

- Definicija: Širi pojam koji je izrastao iz zaštite okoliša, potaknut brigom za ograničene prirodne resurse. To je okvir za oblikovanje politika i strategija kontinuiranog gospodarskog i društvenog napretka, ublažavanja štete za okoliš i prirodne izvore, bez njihovog ugrožavanja za buduće generacije.
- Koncept: Nadilazi ekološku održivost i obuhvaća gospodarsku i društvenu održivost (zadovoljavanje ekonomskih i društvenih potreba ljudi).
- Tri stupa održivosti: Poznati su kao people, planet, profit (ljudi, planet i profit) i odnose se na pravičnost, okoliš i gospodarstvo.
- Brundtland komisija (1987.): Definira održivi razvoj kao ispunjavanje potreba sadašnjice bez ugrožavanja mogućnosti budućih generacija da zadovolje svoje potrebe.
- Tri aspekta održivog razvoja:
 - Društvena komponenta: Poštivanje ljudskih prava, blagostanje, jednaka dostupnost obrazovanja i zdravstvene skrbi, ravnopravnost, unapređenje socijalnih prava, njegovanje zajednica i kulturološka raznolikost.
 - Okolišna komponenta: Očuvanje okoliša, smanjenje i zaustavljanje zagađenja, briga za stabilnost klime, razumno i učinkovito korištenje prirodnih resursa, zaštita bioraznolikosti.
 - Gospodarska komponenta: Osiguravanje mogućnosti zaposlenja uz zadovoljavajuće prihode, ekonomska učinkovitost, dostupnost proizvoda i usluga uz razumne cijene.
- Agenda 2030 Ciljevi održivog razvoja UN-a (SDG)
 - Program održivog razvoja do 2030. godine 17 univerzalnih ciljeva koji se primjenjuju na sve nacije i ljude, s ciljem stvaranja boljeg svijeta (okončanje

gladi i siromaštva, borba protiv nejednakosti, rješavanje klimatskih promjena).

- 5P: People, Planet, Peace, Prosperity, Partnership.
- Struktura: 17 ciljeva (goals), 169 podciljeva (targets), 247 indikatora.
- SDG 12: Osigurati održive oblike proizvodnje i potrošnje
 - 12.2: Postići održivo upravljanje i učinkovito korištenje prirodnih resursa.
 - 12.4: Osigurati po okoliš sigurno upravljanje kemikalijama i otpadom.
 - 12.5: Znatno smanjiti stvaranje otpada kroz prevenciju, smanjenje, recikliranje i ponovnu uporabu. 12.6: Poticati poduzeća na usvajanje održivih praksi i objavu informacija o održivosti (ESG).
- Uloga sveučilišta: Imaju ključnu ulogu u postizanju SDG-a kao inkubatori novih ideja. Tri ključne uloge su: širenje ljudskog kapitala (uključivanje održivog razvoja u nastavu), istraživanje (razvoj održivih rješenja) i provedba plana (usklađivanje projekata s društvenim akterima).
- Stanje na pola puta do 2030.: Procjenjuje se da je samo 16% ciljeva na dobrom putu za ostvarenje.
- SDG Index i Leave No One Behind (LNOB) Index: Indeksi koji mjere napredak zemalja prema SDG-ima i nejednakosti unutar zemalja (siromaštvo, dohodak, rodna nejednakost, pristup uslugama).

Korporativna održivost i ESG (Environmental, Social, Governance)

- o Definicija: Mjeri utjecaj organizacije na okoliš, društvo i način upravljanja. Najčešće se koristi u kontekstu ulaganja, ali i za kupce, dobavljače i zaposlenike. ESG je konkretniji od pojmova poput održivosti ili CSR-a (društvena odgovornost poduzeća) jer se temelji na podacima i metrici.
- ESG kriteriii:
 - Environmental (Okolišni): Kako tvrtka upravlja svojim okolišnim utjecajima (klimatske promjene, emisije stakleničkih plinova, energetska učinkovitost, gospodarenie otpadom, očuvanie bioraznolikosti).
 - Social (Društveni): Kako tvrtka upravlja odnosima sa zaposlenicima, dobavljačima, kupcima i zajednicama (radni uvjeti, dobrobit, zdravlje, sigurnost, raznolikost i uključivost, prilike za profesionalni razvoj).
 - Governance (Upravljački): Vodstvo tvrtke, plaće izvršnih direktora, revizije, unutarnje kontrole, prava dioničara, etično poslovanje, antikorupcija, neovisnost upravljačkih tijela
- Važnost ESG-a u poslovanju: Omogućuje transparentnost, dugotrajnu održivost, upravljanje rizikom i usklađenost s propisima.
- Prednosti ESG-a: Usklađenost povrata ulaganja i održivosti, privlačenje novih kupaca, poticanje pozitivnih investicijskih odluka, privlačenje i zadržavanje kvalitetnih zaposlenika, smanjenje troškova.
- Nedostatci ESG-a: Nije "one-size-fits-all" pristup, rizik greenwashinga, nema jamstva snažnog učinka na burzi, poteškoće u stvaranju raznolikog investicijskog portfelja, zahtjevno izvještavanje.
- Primieri dobre prakse:
 - Microsoft: Obveza da će do 2030. postati ugljično neutralan, smanjenje ugljičnog otpada, povećana energetska učinkovitost, smanjenje otpada, porast prodaje zahvaljujući ESG inicijativama.
 - Siemens AG: Izradio ESG strategiju i izvještava o napretku prema šest materijalnih područja.
- Globalna kretanja i rizici: Pitanja održivosti postaju ključna.
 - Procjena top rizika (WEF, Global Risks Report 2024/2025): Uključuju dezinformacije, ekstremne vremenske prilike, oružane sukobe, društvenu polarizaciju, kibernetičku (ne)sigurnost, onečišćenje/zagađenje, nejednakost, gubitak bioraznolikosti i kolaps ekosustava, nestašicu prirodnih resursa, štetne ishode razvoja i primjene umjetne inteligencije.
 - Rizici u Hrvatskoj: Nedostatak radne snage/talenata, ekstremni vremenski uvjeti, inflacija, ekonomski pad, pucanje imovinskog balona.
- Okvir EU za poticanje ulaganja u održive aktivnosti:
 - Europski zeleni plan (2019.): Paket političkih inicijativa koje EU usmjeravaju prema zelenoj tranziciji, s krajnjim ciljem klimatske neutralnosti do 2050... Uključuje pravno obvezujuće klimatske ciljeve za sve ključne sektore gospodarstva (smanjenje emisija, sustav trgovanja emisijama, socijalna potpora).
 - Ključni ciljevi Zelenog plana:
 - Održiv promet: 55% smanienie emisija iz automobila i 50% iz kombija do 2030.. te 0 emisija iz novih vozila do 2030..
 - Predvodnici zelene industrijske revolucije: Stvaranje tržišta za čiste tehnologije i proizvode, povećanje konkurentnosti europske industrije, preko 4,5 milijuna zelenih radnih mjesta. Cilj je zadovoljiti barem 40% godišnjih potreba EU-a za strateškim tehnologijama s nultom neto stopom
 - Čišći energetski sustav: Veći udio energije iz obnovljivih izvora i veća energetska učinkovitost. Novi cilj za obnovljive izvore je 42,5% do 2030. (s težnjom prema 45%), te 11,7% poboljšanje energetske učinkovitosti do 2030...
 - o Direktiva o korporativnom izvještavanju o održivosti (CSRD Corporate Sustainability Reporting Directive)
 - Ciljevi: Znatno proširuje obveze nefinancijskog izvještavanja za poduzeća kako bi se povećala transparentnost i odgovornost poduzeća u pogledu održivosti, te omogućio bolji uvid u učinke poduzeća na ESG.
 - Tko mora izvještavati: Primjenjuje se na znatno širi krug poduzeća nego prethodni NFRD (Non-Financial Reporting Directive). To uključuje sve velike kompanije u EU (više od 250 zaposlenika, neto promet > 40 mil. EUR, ukupna aktiva > 20 mil. EUR), trgovačka društva koja kotiraju na burzi (osim mikro poduzeća), male i srednje burzovno kotirane tvrtke (od 2026.) te podružnice i poduzeća izvan EU-a ako ostvaruju znatan
 - Što se mora izvještavati: Utjecaj poslovanja na okoliš (klimatske promjene, zagađenje, bioraznolikost), društvena i radna pitanja (ljudska prava, raznolikost), te upravljanje i etika poslovanja (korporativno upravljanje, borba protiv korupcije).
 - Kada stupa na snagu: Postupno, počevši od 2024. za tvrtke koje su već podlijegale NFRD-u, do 2028. za poduzeća izvan EU.
 - Važnost: Za razliku od dosadašnje prakse, izvještaji o održivosti moraju proći neovisnu provjeru (limited assurance), slično financijskim izvještajima. Investitori dobivaju usporedivije i pouzdanije ESG informacije, poduzeća se potiču na održivije poslovne prakse, a zajednica i okoliš imaju koristi od veće odgovornosti i transparentnosti. Obvezuje se i na definirane standarde izvještavanja i digitalni (strojno čitljiv) format.

6. Lokalne zajednice i inicijative kružne ekonomije

Lokalne zajednice imaju jedinstvenu ulogu u ubrzavanju prijelaza na kružnu ekonomiju. Gradovi i regije prednjače u ovoj tranziciji, djelujući kao središta inovacija i kulture te pokretači gospodarske aktivnosti. Koncepti poput Pametnih gradova (Smart City), Pametnih sela (Smart Villages) i Pametnih otoka (Smart Islands) igraju kliučnu ulogu.

· Pametni gradovi (Smart Cities)

- Koncept: Nastao je prije pokreta za prelazak na kružnu ekonomiju, ali neke od njegovih najvažnijih komponenti (primjena obnovljivih izvora energije, gospodarenje otpadom, održivo gospodarenje vodom) istovremeno su ključne komponente kružne ekonomije. U EU postoji krovno udruženje European Smart Cities Association.
- "Circular city": Novi pojam kojim se želi istaknuti kako je neki grad u potpunosti posvećen prijelazu na kružnu ekonomiju. Ellen MacArthur zaklada posvetila je cijelo poglavlje kružnoj ekonomiji u gradovima.
- Primjeri:
 - Ghent (Belgija): Manji grad koji pokazuje kako može biti predvodnik u pametnim kružnim inovacijama kroz ciljane projekte, s fokusom na suradnju građana, poduzeća i sveučilišta, praktične demonstracijske projekte i integraciju kružnih materijala izravno u gradsku infrastrukturu (npr. Stapsteen Project, First Circular Sidewalk, Carbstone Technology).
 - Amsterdam (Nizozemska): Obvezao se postati kružna prijestolnica do 2050. godine kroz sveobuhvatnu strategiju. Primjeri uključuju pametnu energetsku mrežu, projekt SmartRoof 2.0 (nadzor upravljanja vodom i biljkama na plavo-zelenom krovu), inicijativu za kružni tekstil (cilj 70% kružnog tekstila do 2030.), infrastrukturu pametnog grada (digitalni sustavi za semafore, punionice, rasvjetu) i poslovni cilj nulte stope otpada (100.000 tvrtki bez otpada do 2025.).
 - Beč (Austrija): Pokazuje kako sveobuhvatno pametno planiranje gradova stvara održivost i kvalitetu života. Primjeri uključuju Smart Mobility Leadership (WienMobil app za javni prijevoz), ambiciozan cilj klimatske neutralnosti do 2040. s konkretnim ciljevima u jedanaest tematskih područja (urbano planiranje, energetski sektor, gospodarstvo recikliranja, mobilnost).

Pametna sela i otoci: Osim u gradovima, tranzicija prema kružnoj ekonomiji potrebna je i u ruralnim sredinama i na otocima. Europska komisija je 2018.
formirala posebno tijelo "Clean energy for EU islands secretariat" za ubrzavanje energetske tranzicije na otocima. Otok Krk je najbolji primjer pametnog otoka iz Hrvatske među otocima Europske unije.

7. Vodik u Europskoj energetskoj tranziciji

Čisti vodik postaje ključan alat u europskoj i globalnoj energetskoj tranziciji, no investicije u Europi zaostaju (samo 4% najavljenih kapaciteta je u izgradnji). Iako EU regulativa (Fit for 55) nudi okvir, nacionalna provedba kasni.

- Potrošnja i proizvodnja: Ukupna potrošnja vodika u Europi 2023. iznosila je 7.9 Mt, s padom od 3% u odnosu na 2022. 95% potrošnje dolazi iz fosilnih izvora, a elektroliza čini samo 0.4% ukupne proizvodnje. Glavninu proizvodnje čini reforming prirodnog plina (68%).
- Status elektrolize: Kapacitet elektrolize porastao je na 385 MWel do rujna 2024., no to je još uvijek mali udio. Najveći elektrolizator je u Norveškoj (24 MWel). Od 844 projekta vezanih za elektrolizu, samo 3% je u izgradnji.
- Geografska raspodjela: Najveći kapacitet elektrolize imaju Njemačka, Švedska i Španjolska. Nordijske zemlje i zemlje Pirinejskog poluotoka vodeće su zbog
 dostupnosti obnovljivih izvora energije (OIE) i zelenih politika.
- Ciljevi vs. stvarnost: Cilj EU strategije od 6 GWel do 2024. nije postignut. REPowerEU cilja 10 Mt do 2030., ali trenutna putanja je znatno ispod toga (scenarij trenutne putanje: 2.5 Mt, ubrzana primjena: 4.4 Mt).
- Ključne prepreke: Nejasna regulativa na EU i nacionalnoj razini, nedostatno i sporo financiranje, infrastrukturne prepreke te ograničena potražnja i ugovori o otkupu.
- Trošak proizvodnje vodika: Fosilni vodik (SMR) košta 3.2 EUR/kg, dok obnovljivi vodik (elektroliza) prosječno košta 6.6 EUR/kg, s varijacijama od 4.1 do 12.4 EUR/kg.
- EU u globalnom kontekstu: EU zaostaje za konkurencijom u potpori razvoju tržišta i proizvodnje; javna sredstva za vodik u EU iznose 5 mlrd. EUR, naspram 133 mlrd. EUR u SAD-u.
- Potreba za trgovinom i uvozom: Ciljevi RED3 stvaraju potrebu za 1.85 Mt RFNBO vodika, s regionalnim viškovima (Nordijske zemlje, Pirinejski poluotok) i
 deficitima (Centralna i Zapadna Europa).
- Zaključak i preporuke: Potrebna je jasna i dosljedna regulativa, ubrzano financiranje i podrška projektima, razvoj infrastrukture za prijenos i trgovinu, te fokus na potražnju kroz dugoročne ugovore.
- Vizija vodika: Vodik može doprinijeti europskoj tranziciji prema dekarboniziranom energetskom sustavu, smanjiti lokalne emisije, stvoriti nova tržišta i
 osigurati održivo zapošljavanje u EU. Postojeća tehnologija vodika je spremna za primjenu u sektorima poput transporta, industrije, grijanja i proizvodnje
 energije.
- Politike, strategije i financiranje EU: Europska strategija za vodik i Europski zeleni plan podržavaju tržište obnovljivog vodika. Clean Hydrogen Joint
 Undertaking je javno-privatno partnerstvo koje je dobilo 1 milijardu eura iz Horizon Europe za provedbu istraživačkih i inovacijskih aktivnosti te dodatnih 200
 milijuna eura za Hydrogen Valleys pod REPowerEU. Ovaj program podržava istraživanje i inovacije (R&I) diljem cijelog vrijednosnog lanca vodika, od osnovnog
 istraživanja do isporuke tržišnih rješenja.